

[Østergaard.]

grund til, at nogle kunne udnævnes til oversergenter med en bedre lønmæssig placering?

Det var altså nogle af de foreløbige spørgsmål. Der er ikke tvivl om, at der ved nærmere gennemgang af selve lovforslaget vil komme nye frem, men vi er klar over, at alle spørgsmål, der vil blive stillet i et udvalg, også vil blive besvaret dér. Det bliver der nok anledning til.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne på forhånd tilsige venstres velvillige medvirken til, at vi får gennemført en god personellov.

Gottschalk-Hansen: Det foreliggende lovforslag er udtryk for et kompromis, sådan som det ofte må blive tilfældet, når forskellige interesser skal sammenarbejdes, et kompromis, hvor ingen får alt, men alle får noget.

Rent principielt må jeg mene, at man skal være noget tilbageholdende med hensyn til at ændre ved en gældende personellov, da en sådan revision i almindelighed vil skabe nogen uro og en vis utilfredshed inden for nogle af de områder, der berøres af den forestående ændring. Men når man som i det foreliggende tilfælde foretager en ajourføring — og det er faktisk det, det hele drejer sig om — af den gældende personellov fra 1951, må det vel siges at være fuldt berettiget, at den foreslåede i virkeligheden meget beskedne ændring finder sted, så meget mere som det vel også er en af forudsætningerne for forsvarsforliget i fjor. Jeg kan derfor på mit partis vegne give tilslutning til ministerens forslag, som jeg i det store og hele finder tilfredsstillende, idet jeg dog vil pege på et par enkelte skønhedspletter, som jeg senere skal komme tilbage til. Jeg skylder sandheden at oplyse, at der inden for min gruppe er enkelte medlemmer, som vil tage forbehold over for lovforslaget, men på partiets vegne skal jeg give tilslutning til dets fremme.

Med hensyn til indførelse af majorgraden inden for den militære rækkefølge og den begrundelse, der i bemærkningerne til lovforslaget gives for denne nydannelse i vort officerskorps, er den så vel motiveret og indlysende, at jeg kun med glæde kan tilslutte mig den. Graden findes inden for de NATO-lande, vi samarbejder med, så alene

af den grund må det findes ganske naturligt, at denne charge findes inden for det danske forsvar. Dertil kommer, at denne grad tidligere har eksisteret i den danske hær, så også af historiske grunde kan man finde det naturligt at genindføre majorgraden.

Uden at ville optræde i rollen som admiralen i „Pinafore“ vil jeg gerne spørge ministeren, om man ved at indføre denne gradsbetegnelse også følger sagen helt op, således at de nye majorer får distinktioner, der svarer til tilsvarende udenlandske gradsbetegnelser, for når motiveringen er den, at man får chargen, fordi den findes i de lande, vi militært samarbejder med, må det vel være en naturlig konsekvens, at man også på distinktionerne kan konstatere dette. Det er selvfølgelig et spørgsmål, vi kan drøfte i et kommende udvalg, men jeg ville egentlig være veltilpas ved et tilsagn fra ministeren allerede nu og her.

Den største og vigtigste ændring i lovforslaget, der gør overfenrikker og fenrikker til medlemmer af specialofficersgruppen, kan vi, og det er altså flertallet i partiet, også tilslutte os. I den forbindelse kan jeg ikke tilbageholde et personligt hjertesuk. Man skulle efter min mening aldrig have afskaffet den gamle underofficersgrad. Hvor var de dygtige, og hvor var de værdifulde for vort forsvar, for vor hær, mange af disse gamle underofficerer, men det er historie nu. Udviklingen går i en helt anden retning. I betragtning af den struktur, der kendetegner vort forsvar i dag, kan jeg ikke indse, at der skal være nogen som helst grund til ikke at inkorporere gruppen overfenrikker og fenrikker i specialofficerernes rækker. De bevarer altså deres titel, men vil fremtidig være at regne for specialofficerer.

I øvrigt er det ikke ret mange personer, det drejer sig om. Efter hvad der er oplyst over for mig, har specialgruppeorganisationerne i alt ca. 2 500 medlemmer. Af disse har ca. 50 pct. eller 1 250 status som officerer. Af resten når de tre fjerdedele eller 935 op i gruppen som specialofficerer, dog først når de når en alder af ca. 40 år, medens de resterende 315 efter den hidtil gældende personellov forbliver overfenrikker eller fenrikker, indtil de falder for aldersgrænsen, der som bekendt for disses